

Sygn. akt II KO 25/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **J. J. Ż.**

w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 18 kwietnia 2019 r.,

w przedmiocie osobistego wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 kwietnia 2002 r., sygn.. akt Aka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 27 września 2001 r., sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

J. J. Ż. w piśmie z dnia 28 lutego 2019 r. wniósł o wyznaczenie obrońcy z urzędu celem złożenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w P., sygn. akt II K [...], w trybie art. 540 k.p.k.

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2019 r. skazany J. Ż. został wezwany do udzielenia informacji – w terminie 7 dni, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku w trybie art. 545 § 3 k.p.k. - jakie to okoliczności, wskazane w art. 540 k.p.k. i art. 540 a i b k.p.k., mają stanowić podstawę wniosku, albowiem dotychczas nie wskazał na jakąkolwiek okoliczność, która mieściłaby się w podstawach wznowienia postępowania.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie skazany J. Ż. wniósł o „powołanie i przesłuchanie” wszystkich biegłych lekarzy, którzy przeprowadzali w tej sprawie ekspertyzy, albowiem w toku rozprawy przez Sądem Okręgowym zostały one pominięte i doszło do pomyłki sądowej. W ocenie skazanego „to są właśnie nowe dowody rzeczowe w sprawie” nieznane Sądowi, który wydał wyrok.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Przytoczone przez wnioskodawcę twierdzenie miałoby wskazywać, że „po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu”, a tym samym spełniona została przesłanka wznowienia postępowania, o jakiej mowa w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.

W istocie jednak tak nie jest. Zarówno bowiem Sąd Okręgowy, jak i Sąd Apelacyjny w [...] orzekając w przedmiotowej sprawie miały na uwadze przeprowadzone w sprawie dowody z opinii biegłych i w sposób jednoznaczny się do nich odwoływały w pisemnych uzasadnieniach swoich orzeczeń. Nie sposób więc zasadnie twierdzić, że obecnie ujawniły się jakiegokolwiek nowe fakty lub dowody, które miałyby uzasadniać wznowienie postępowania. Wskazać przy tym wnioskującemu należy, że obecne brzmienie ww. przepisu wskazuje wprost, że te fakty lub dowody muszą być „nowe” nie tylko dla sądu, ale również dla stron postępowania. To jedynie przed dniem 1 lipca 2015 r. przepis art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. stanowił, że owe fakty lub dowody miały być nieznane sądowi, ale dla stron postępowania mogły być wiadome. Tak więc i z tego względu podnoszone przez J. Ż. okoliczności nie mogą stawić uzasadnionej podstawy do wznowienia postępowania.

Na marginesie należy również przypomnieć, że postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 2003 r. (sygn. akt II KK 4/03), kasacja obrońcy skazanego została oddalona jako oczywiście bezzasadna, natomiast wyznaczony w dniu 23 maja 2017 r., w sprawie II KO 20/17, obrońca z urzędu nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania.

Skoro wznowienie postępowania na korzyść skazanego nie jest ograniczone żadnym terminem, to oczywiście skazany może formalnie taki wniosek złożyć w każdym czasie, byleby tylko spełniał on wszelkie wymogi prawem przewidziane

w tym, aby był on sporządzony i podpisany przez obrońcę, którego w sprawie ustanowi.

W świetle przedstawionych okoliczności osobisty wniosek J. J. Ż. o wznowienie postępowania należało uznać za oczywiście bezzasadny, co uprawniało do odmowy jego przyjęcia, bez wzywania do uzupełnienia jego braków formalnych (art. 545 § 3 k.p.k.). Niecelowe byłoby przy tym wyznaczanie kolejnego obrońcy z urzędu, skoro wcześniej wyznaczony adwokat nie stwierdził żadnych podstaw do wznowienia postępowania.

Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.